

Zlatna knjiga hrvatske glagoljice

Riječ je o prvoj knjizi koja i riječju i slikom otvara sva područja na kojima je hrvatska glagoljica bila u uporabi i dokumentira ih

Živana MORIĆ

ZAGREB - Koliko je glagolizam osebujna odrednica hrvatskoga kulturnoga, a time i nacionalnoga identiteta, te kako je glagoljska knjiga položila temelje hrvatske književnosti i hrvatskoga književnog jezika - pokazuje upravo knjiga o hrvatskoj glagoljici što ju je pod naslovom »Ja slovo znajući govorim...« sastavila ugledna filologinja, paleoslavistica i paleokroatistica Anica Nazor, a objavila Naklada Erasmus i predstavila ju u ponedjeljak u palači Matice hrvatske.

To izdanje iz pera akademkinje Nazor, jedne od najznačajnijih istraživača hrvatskoga glagoljaštva, u izvanrednoj likovnoj opremi, koja nas podsjeća na freske i grafite našega srednjovjekovlja, sabire raznovrsna znanja, književnopolitijska, filološka, paleografska, epigrafska, glazbena... o hrvatskome glagoljaštvu, nastojeći ga, prema riječima predstavljača knjige dr. Matea Žagara, što više približiti zainteresiranom čitatelju, na tragu popularizacije znanosti, ali načinom koji može posredovati samo najveći stručnjak.

U toj po mnogo čemu pionirskoj i jedinstvenoj knjizi jer prva i riječju i slikom otvara sva područja na kojima je hrvatska glagoljica bila u uporabi i dokumentira ih, jasno i pregledno, najvažnijim primjerima, hrvatsko je glagoljaštvo u njoj predočeno u cijelome svom protegu od 9. stoljeća, kada su rekonstruirani početci, do 20. stoljeća, kada izlazi iz upo-

Misal Hrvoja Vukčića Hrvatinića

TAJNA NASLOVA

Dobro je živjeti vrlo na zemlji

Čim okrene prvu stranicu, čitatelj će odmah rasvijetliti tajnu naslova Knjige o hrvatskoj glagoljici. Naime, tu može pročitati kako u glagoljici svako slovo ima svoje ime. Imena slova po azbučnom redu tvore »akrostih«, koji, u slobodnome prijevodu, glasi: »Ja slovo znajući govorim: dobro je živjeti vrlo [na] zemlji.«

Anica Nazor

rabe. Osim dakle vizualne atraktivnosti u prezentaciji glagoljskog korpusa (četiri poglavlja čine: Glagoljsko pismo, Glagoljica rukom pisana, Glagoljica tiskom objavljena i Glagoljica danas), valja naglasiti važnost brojnih poveznica, iscrpno kazalo, literaturu, a tu je i naputak kako naučiti čitati i pisati glagoljicu. Iznimno su vrijedne tekstološke analize najvažnijih djela hrvatskoglagoljske kulture: to su izvanredne crtice o tome kako su i gdje djela nastala, kamo putovala, gdje su se gubila i ponovno nalazila.

Knjiga »Ja slovo znajući govorim...« pokazuje kako je glagoljica uspjela namiriti sve civilizacijske potrebe hrvatskoga društva tijekom gotovo tisuću godina te koliko je glagoljička tradicija ostavila traga na hrvatsku suvremenu kulturu i nacionalni identitet, rekao je dr. Žagar.

U svome obraćanju akademkinja Nazor je među inim podsjetila na dvojicu slavističkih zasluznika, profesore Vatroslava Jagića i Stjepana Ivšića, pročitavši njihove misli o hrvatskim glagoljašima koje su i otisnute na ovitku ove doista zlatne knjige hrvatske glagoljice.

A da knjiga već ima svoje predane »čitače«, na njezinu predstavljanju pokazali su Zlatko Rebernjak, koji je zajedno s prof. dr. Srećkom Lipovčanom priređivač knjige, te Biserka Draganić, utemeljiteljica Glagoljaškoga središta »Frankopan« u Zagrebu, i Narcisa Potežica, predsjednica Društva prijatelja glagoljice.